

Пра што «забыўся» сказаць Шэйман. Вынікі візіту Грачова (стар. 2)
Колькі каштаваў «Залаты віцязь» (стар. 4)

СВАБОДА

12 сьнежня 1995 г.

№58

Кошт свабодны

Год заснаваньня 1902
Выходзіць з 1990
Галоўны рэдактар Ігар Германчук
Заснавальнік Павел Жук
Выдавец "Газэта СВАБОДА, Ltd."
Наклад 42000
Адрас рэдакцыі:
220088, Менск, вул.Іванаўская, 56
Тэл./факс 362441

Беларусь мае парламант

"Я ў вышэйшай ступені
задаволены", — бадай,
гэтыя словы старшыні
Цэнтральнай выбарчай
камісіі Аляксандра
Абрамовіча можна ўзяць
эпіграфам да вынікаў
выбараў 10 сьнежня.

Сапраўды, галоўнае — Беларусь
мае правамоцны парламент, і гэты
вынік на сёньня перакрывае ўсе
астатнія навіны.

Усярэднім па Беларусі прагала-
савала 52,4% выбаршчыкаў (29
лістапада — 61,3%). З усіх 119 ак-
ругах, дзе пра-водзілася галаса-
ваньне, выбары адбыліся ў 70.
Аднак паводле беларускага за-
канадаўства дэпутатам прызначаюцца
толькі той кандыдат, за якога га-
ласоў "за" было пададзена больш-
чым галасоў "супраць". Гэтае пра-
віла спрацавала ў 11 акругах, дзе
выбары адбыліся, але дэпутат ня
быў абраны. Такім чынам, павод-
ле папярэдніх дадзеных, 10
сьнежня Беларусь абрала яшчэ 59
прадстаўнікоў у вышэйшай за-
канадаўчай орган. Цяпер Вярхоўны
Савет мае ўжо 198 дэпутатаў (з
260), што дастаткова для пачатку
працы (для гэтага патрабавалася
дзьве трэці — 174 чалавек). Да-
рэчы, Аляксандр Абрамовіч заявіў
журналістам, што ЦВК мяркуе
ўжо 26 сьнежня ці 3 студзеня склі-
каць першае паседжаньне новага
парламанту.

У рэгіянальным аспэктэ най-
большую актыўнасьць зноў прад-
манстравала Магілёўская во-
бласць, дзе прыняло ўдзел 57,8%
выбаршчыкаў. З 14 акругаў выба-
ры на Магілёўшчыне адбыліся ў 13,
у якіх было абрана 9 дэпутатаў. На
Берасьцейшчыне прагласавала
56,7%, якія абралі 8 дэпутатаў у
16 акругах, хаця выбары адбыліся
ў 13. Гомельшчына — 56,1%, вы-
бары адбыліся ў 11 з 14 акругаў —
выбраныя 8 дэпутатаў. На Мен-
шчыне (54,5%) пераможцам
больш шанцавала — у 11 акругах
(усяго было 14), дзе выбары ад-

быліся, абраныя 10 дэпутатаў. Га-
радзеншчына (48,6%) і Віцебшчы-
на (48,2%) — у абодвух абласцях
выбары праходзілі ў 11 акругах —
ўпершыню правялі настолькі ніз-
кую актыўнасьць, што нават "абаг-
налі" сталіцы. На Гарадзеншчыне
выбары адбыліся ў пяці акругах —
абраныя 4 дэпутаты, на Віцебшчы-
не — 5 дэпутатаў у 7 акругах.

У сталіцы прагласавала 48,9%
выбаршчыкаў (у першым туры —
56,6%). Сімптаматычна, што на 17
гадзінаў лічбы па Менску сапраў-
ды былі амаль катастрофічнымі —
40%. Як паказвае вопыт выбараў,
за апошнія гадзіны на ўчасткі звы-
чайна прыходзіла каля 5% выбар-
шчыкаў, але 10 сьнежня меншкі
парушылі гэтую заканамернасьць,
прыемна ўзрадаваўшы выбарчыя
камісіі.

Як бы тое не было, але сярэд-
ня акругаў сталіцы выбары адбы-
ліся ў 16, дзе было абрана 15 дэ-
путатаў. Меншкі абралі ўсіх тых,
супроць каго так палымна заклі-
каў не галасаваць прэзідэнт: лідэ-
ры Аб'яднанай грамадзянскай
партыі — Станіслаў Багданкевіч
(54,8%), Генадзь Карпенка
(54,8%), Віктар Ганчар (58,9%) і
беспартыйны Станіслаў Шушкевіч
(57,5%). У прыцыпе, і ўсіх астат-
ніх менскіх дэпутатаў няцяжка
пералічыць: прэзідэнт асацыяцыі
"Нерухомасьць" Хрол (ПНЗ), ды-
рэктар заводу, беспартыйны Цю-
цюноў (перамог Карагіна), стар-
шыня Беларускай народнай пар-
тыі Цярэшчанка, палітолаг Абра-
мава (перамагла Заблоцкага), біз-
нэсмен Клімаў, спартсмен-культу-
рыст Аляксандравіч, кіраўнік "Ам-
кадору" Шлындзкі (Аб'яднаная
грамадзянская партыя — АГП),
старшыня аднаго са сталічных
райсаветаў Радкевіч, эканаміст
Данейка (АГП), эканаміст Гразно-
ва (АГП), камуніст Калыжнік.

У сьпісе дэпутатаў, абраных у
абласцях, рэдка сустракаеш зна-
ёмае прозьвішча. У Маладзечне
перамог Пятро Краўчанка, у Го-

мельскай вобласці — адзін з лі-
дараў прафсаюзаў Бухвостаў, у
Менскай — былы папленік прэзі-
дэнта Нісцько. Ня сталі дэпута-
тамі Захаранка, Таразевіч, рэдак-
тар "Народнай газеты" Галко і
рэдактар "Белоруссии" Асінік.

Партыйныя вынікі выбараў да-
волі красамоўныя. Дэпутатамі ста-
лі толькі дзесяць камуністаў (на-
гадаю, ПКБ мела ў другім туры 73
кандыдаты і спадзявалася, што
палова з іх пераможа). З дзевяці
аграрыяў, што ўдзельнічалі ў дру-
гім туры, у Вярхоўны Савет не
прайшоў ніхто. Аб'яднаная гра-
мадзянская правяла 6 чалавек,
Партыя народнай згоды — 5, бу-
лахаўская ПУАЗ — 2, Грамада — 1
(Краўчанка). Усяго ж з 59 новааб-
раных парламатараў 28 прадстаў-
ляюць палітычныя партыі, 31 —
беспартыйныя.

Асаблівай увагі заслугоўвае на-
ступны вынік выбараў: у парла-
манце няма аніводнага прадстаў-
ніка БНФ. 10 сьнежня ў большась-
ці "фронтаўцаў", які прайшлі ў
другі тур у Менску і на Гарадзен-
шчыне, выбары не адбыліся.
Спраўдзіліся многія прагнозы, што
процістаньне БНФ-ПКБ прыцяг-
не на выбарчыя ўчасткі выключна
электарат гэтых партыяў, які ра-
зам узяты, не дасягае 50 працэн-
таў. Выбары адбыліся там, дзе ка-
муністам процістаялі незалежныя
альбо дэмакраты-цэнтрысты, якія
па ўсяму Менску перамагалі прад-
стаўнікоў ПКБ.

У новым парламанце дэмакра-
тычную апазыцыю найперш бу-
дуць прадстаўляць аб'яднаныя дэ-
макраты (АГП), фракцыя якіх
можа склацца пасля далучэнь-
ня некаторых беспартыйных 15-
20 чалавек. Сацыял-дэмакратыч-
ны Саюз мае пакуль 12 дэпута-
таў, але яны вельмі неаднародныя
— напрыклад, ад ПНЗ гэта пера-
важна прапрэзідэнткія (пакуль
што) кадры.

Адно можна сказаць напэўна: 10
сьнежня грамадзяне Беларусі ішлі
на выбары, усьведамляючы ўсю не-
бясьпэку сваёй пасіўнасьці. "Наш
народ паказаў дастаткова высокае
рэзаваньне на складанасьць сіту-
ацыі", — як заўсёды далікатна ска-
заў Абрамовіч. Мы ж маем права
выказацца больш канкрэтна: белар-
усы адназначна выказаліся суп-
раць усялякага прэзідэнцкага кіра-
ваньня, за моцную і дзеяздольную
заканадаўчую ўладу.

Віталь ЦЫГАНКОЎ

туры для кворуму трэба было
выбраць 11 дэпутатаў. Абралі ж
толькі 7. Усяго ў парламанцкіх
выбарах удзельнічалі 48,7% вы-
баршчыкаў, а ў абласных — 49%.
У Вярхоўны Савет абраныя яшчэ
тры дэпутаты. Гэта два галоўныя
лекары: у Лідзе — Яўген Енка, а ў
Гарадзенскай сельскай акрузе —
Валынцін Ражко, які кіруе аблас-
ной бальніцай. Сп.Ражко балата-
ваўся ў сваёй акрузе адзін, па-
колькі ягоны супернік Тадэвуш
Гавін нечакана зьняў сваю канды-
датуру. У парламант таксама тра-
піў Міхал Дмухousкі, які ў Сло-
німскай Савецкай акрузе № 140
змагаўся з прадстаўніком БНФ.
Сп.Дмухousкі кіруе заводам сухо-
га абстлушчанага малака, а ра-
ней узначальваў райкам КПБ.

Ніводны з сямі кандыдатаў ад
БНФ, чатыры з якіх балатаваліся
ў Горадні, ня быў абраны. Жыха-
ры абласнога цэнтру ўвогуле ня
будуць мець сваіх дэпутатаў у
новым парламанце.

Сяргей АСТРАЎЦОЎ

На «Свабодзе» — Грыб, у Лукашэнкі — грып

Беспардонныя намаганьні
выканаўчай улады
на фактычны байкот
выбараў набылі ў апошнія
дні перад 10 сьнежня
непрыстойны, а часам
нават камічны характар.

У пятніцу, 8 сьнежня, менская
харчотгорі, крамы і іншыя дзяржаў-
ныя гандлёвыя арганізацыі атры-
малі тэлефанаграму са сталічна-
га гарвыканкаму з настойлівым
"пажаданьнем" не забясьпечваць
на выбарчых участках вялікага
асартымэнту тавараў. Такім чы-
нам, 10 сьнежня ўпершыню была
парушаная даўняя савецкая тра-
дыцыя, паводле якой на участках
для галасаваньня выбаршчык мог
ня толькі купіць піва і алэльсіны.
Амаль тры гадзіны безвыніко-
ва пракалі прэзідэнта Беларусі
каля 25 беларускіх і замежных
журналістаў на адным з выбар-
чых участкаў Машэраўскай акру-

гі сталіцы. А.Лукашэнка, як паве-
дамлі прадстаўнікам прэсы яшчэ
ў пятніцу, меўся прыйсьці прага-
ласаваць аб 11-ай гадзіне. Аднак
толькі каля 14-ай гадзіны журна-
лістаў праінфармавалі, што "прэ-
зідэнт захварэў". Калі адзін з ка-
рэспандэнтаў затэлефанаваў да
Ўладзімера Замяталіна, той за-
явіў, што ня трэба разьдзімаць
хваробу прэзідэнта: "чалавек прас-
тыў, у памяндзелка зьбіраецца вый-
сьці на працу".

Але "хвароба" адпусьціла яшчэ
раней. Прыблізна ў 17.15 Лука-
шэнка прыйшоў на ўчастак і сыц-
ла прагласаваў пры адсутнасьці
прадстаўнічай прэсы. Відавочна,
што такое загадкавае "выздараў-
леньне" прыйшло да Лукашэнкі
толькі пасля таго, як стала вя-
дома, што ў большасьці акругаў
людзі прыйшлі галасаваць. Каб
не даваць фармальных падставаў
для абвінавачваньня ў ігнаравань-
ні выбараў, прэзідэнт вымушаны
быў адступіцца...

У адрозьненьне ад кіраўніка
дзяржавы, старшыня Вярхоўна-
га Савету Мечыслаў Грыб рабіў
усё магчымае, каб выбары адбы-
ліся. Паколькі Беларускае тэле-
бачаньне адмовіла сьпікеру ў ка-
мандынаў Грыб прыйшоў у ка-
рэспандэнткі пункт радыё "Сва-
бода". Зварот сьпікера да гра-
мадзянаў Беларусі сканаўся сло-
вамі: "Адкладзіце ўбок хатнія
справы, не паддавайцеся на
"мастакі" правакацыі беларус-
кага тэлебачаньня, прыйдзіце і
прагаласуйце. Не дазвольце ўста-
навіць дыктатуру ў нашай роднай
Беларусі..." Тэкст заявы быў пе-
рададзены і па расейскай службе
"Свабоды", а беларуская служба
пракручвала яго ў кожнай сваёй
праграме на працягу трох дзён.
Запіс звароту сьпікера быў пака-
заны ў суботу на РТР, але ОРТ
гэтага не зрабіла.

Віталь ЦЫГАНКОЎ

Чатырох журналістаў ня выпусцілі за мяжу

У пятніцу, 8 сьнежня, ў аэрапорце "Менск-2" памежная
варта ня выпусьціла за мяжу чатырох журналістаў
беларускіх недзяржаўных газэтаў.
Іх зьнялі з рэйсу № OS 638.

Павел Жук (газэта СВАБОДА), Мікалай Аляксандраў ("Брестский
кур'ер"), Аляксандар Вальвачоў і Аляксандар Міхальчук ("Белорус-
ская газета") накіроўваліся ў Прагу на міжнародную канфэрэнцыю на
запрашэньне Цэнтральна-Эўрапейскага ўнівэрсітэту. Афіцэр-памеж-
нік, начальнік паста "Менск-2" Пётр Аксёнаў, адмаўляючы ў праве
выезду, спасьляўся на загад свайго начальства, з якім ён зьвязваўся
па тэлефоне. Афіцэр патлумачыў забарону тым, што нібыта для вы-
езду ў Чэхію яшчэ з 1982 г. існуе адмысловы парадак, які патрабуе
наўнасьці ў пашпарце штамп "АБ". Пачуўшы гэта, журналісты вельмі
зьдзіліліся, бо роўна год таму яны з гэтымі ж пашпартамі адляталі ў
Прагу на аналагічную канфэрэнцыю, і тады іх выпусьцілі з краіны бес-
перашкодна.

"Невыяздныя" журналісты былі вымушаныя, замест удзелу ў кан-
фэрэнцыі, дзе прысутнічаюць прадстаўнікі прэсы з амаль 20 краінаў
Цэнтральнай і Ўсходняй Эўропы, накіраваць у Прагу паведамленьне
пра абмежаваньні на выезд з Беларусі.

У звароце, які журналісты накіравалі таксама акрэдытаваным у
Менску замежным паслам, адзначаецца наступнае: "Нядаўна прэзі-
дэнт Беларусі А.Лукашэнка прыняў указ, які забараняе выезд за мяжу
вышэйшым дзяржаўным кіраўнікам без ягонага асабістага дазволу,
прычым незалежна ад крыніц фінансаваньня паездкі. Гэтая забаро-
на датычыць і галоўных рэдактараў дзяржаўных СМІ. Не хацелася б
зьязвацца апісаны інцыдэнт з гэтым указам, аднак аналогія напо-
ршваецца сама сабой — у Рэспубліцы Беларусь усталёўваецца кан-
троль за перамяшчэньнем за межы краіны прадстаўнікоў ня толькі
дзяржаўных, але і ўсіх астатніх сродкаў масавай інфармацыі. І гэта
натуральна вядзе да высновы аб умацаваньні ў краіне таталітарна-
паліцэйскага рэжыму."

П.Д.

А.Г.

Звычайны ляпус ці спланаваная акцыя?

Днямі афіцыйная прэса паве-
дамляла пра пасьпяхова праведзе-
ную апэрацыю, у выніку якой быў
злойлены адзін фінансавы афэ-
рыст, які знаходзіўся ў вышуку.

Але самае цікавае тое, што

афэрыст зноў зьбег. Гэта здары-
лася, калі 33-гадовага Армэна
Джэлавіяна прывезьлі на допыт
у Магілёўскую абласную праку-
ратуру. Там ён напрасіўся ў пры-
біральню, яго пусьцілі, але не

прыставілі канвойнага. У выніку
— дзесяці супрацоўнікаў міліцыі
цяпер зноў займаюцца пошукамі
афэрыста, на якім "вісяць" не-
калькі сотняў тысяч далараў.

Мікола ГРЫНЯВІЦКІ

Землякі Іваноўскага выбралі Домаша

У Гарадзенскай вобласці
другі тур выбараў праходзіў
ў адзінаццаці акругах.
Выбары адбыліся толькі
ў пяці з іх, а дэпутаты
Вярхоўнага Савету абраныя
ў чатырох.

Найлепшыя вынікі мае Сямён
Домаш — старшыня абласнога
Савету дэпутатаў, які балатаваў-
ся ў Астрынскай выбарчай акру-
зе № 140 у Шчучынскім раёне.
Гэта, дарэчы, родныя мясціны

Алаізы Пашкевіч і Вацлава Іваноў-
скага, які непадалёк Астрыны ў
1902 годзе выпусьціў першы нум-
мар газэты СВАБОДА. Землякі
В.Іваноўскага забясьпечылі са-
мую высокую ў вобласці яўку на
выбары — 73,85%. За С.Домаша
прагаласавалі 72,6%.

С.Домаш у травеньскія выба-
ры абраны яшчэ і ў абласны са-
вет. Аднак у Горадні ня будзе ні
гарадзкога, ні абласнога саветаў.
У абласны, напрыклад, у другім

МАГІЛЁЎ

У Магілёўскай вобласці 57% выбаршчыкаў узялі ўдзел у
парламанцкіх выбарах.

У 13-ці акругах абрана 9 дэпутатаў, сярод якіх 3 камуністы і 1 член
булахаўскай партыі. Барашбу прайгралі рэдактар газэты "Мы и
время" В.Чыкін, намеснік І.Ціцянкова Лазоўскі, галоўны спэцыяліст
адміністрацыі прэзідэнта Т.Белкіна. Дэпутатам стаў начальнік Ба-
руйскай управы Кантрольнай палаты А.Шпілеўскі.

Сымон ГЛАЗШТЭЙН

Пра што «забыўся» сказаць Шэйман

Інтэрвію Віктара Шэймана, якое было паказана ў мінулую суботу на БТ, вымушае рэдакцыю СВАБОДЫ наведміць тое, пра што не сказаў в.а. міністра ўнутраных спраў

У прыватнасці, Віктар Шэйман, гаворачы пра «чыстку» міліцэйскіх шэрагаў, нагадаў вядомы выпадак двухмесячнай даўнасьці, калі былі арыштаваныя маёр і ст.лейтэнант (першы быў начальнікам міліцыі ў пас. Калодзішчы, што пад Менскам, другі – ягоным намеснікам). Абодвух узялі «на хаце», дзе яны ўтрымлівалі ў якасці залоўніка аднаго прадпрыемства, выбіваючы з яго (у тым ліку кулакамі) 16 тысяч дэляраў для свайго «патрона».

Але Шэйман «забыўся» сказаць пра галоўнае. А менавіта пра тое, што па гэтай самай справе быў арыштаваны таксама і «патрон» – менскі бізнэсмэн Аляксандар Пар-нка, які наняў міліцыянтаў дзеля выбівання грошай і пры гэтым уключыў так званы «лічыннік». Самае цікавае, што гэты бізнэсмэн, які праходзіць па справе як замоўшчык злачынства, знаходзіцца цяпер на волі. Адседзеўшы некаторы час за кратамі, ён быў выпушчаны са следчага ізалятару.

Гэтую справу вядзе следчы Менскай гарадской пракуратуры Аляксандар Каргін, рашэннем якога і быў вызвалены з пад варты бізнэсмэн П. Мы патэлефанавалі следчаму і папрасілі растлумачыць: чаму міліцыянты-выканаўцы знаходзяцца ў ізалятары, а галоўны герой (замоўшчык і арганізатар злачынства) цяпер спакойна п'е шампанскае ў рэстаране. Аднак следчы катэгарычна адмовіўся гаварыць на гэтую тэму.

Зрэшты, іншага адказу мы і не чакалі. Тэлефануючы следчаму, мы ўжо ведалі сапраўдныя прычыны, якія змусілі яго даць санкцыю на вызваленне падследнага. А прычына простая – умяшалася адміністрацыя прэзідэнта. Менавіта адтуль націснулі на пракуратуру, каб бізнэсмэн П. выпусцілі на волю. Хто канкрэтна націснуў – нам невядома. Наш галоўны змагар са злачыннасцю прэзідэнт Лукашэнка можа заплытаць пра гэта ў сталічнага пракурора Купрыянава. А нам не было сэнсу зьвяртацца да яго, бо ясна, што ўсё адно ня скажа.

Але пікантнасць сітуацыі ў тым, што гэты бізнэсмэн П., як сьцьвярджаюць дасведчаныя людзі, – адзін з тых, хто фінансаваў прэзідэнцкую выбарчую кампанію А.Лукашэнкі. Так што праз «бацьку» мы таксама наўрад ці даведаемся прозьвішча, якое нас цікавіць.

Тымчасам следчыя сталічнай пракуратуры ціха абуюраюцца паміж сабою. Пацярпелы заложнік залечвае раны (яму пашкодзілі пазванок). А Віктар Шэйман распавядае па тэлевізіі пра падзвігі адміністрацыі на фронце барацьбы са злачыннасцю.

У тэлевізійным інтэрвію Віктар Шэйман сказаў таксама, што сярод кандыдатаў, якія балатуецца ў Вярхоўны Савет, ёсць людзі з крымінальным мінулым. У якасці прыкладу ён назваў «кандыдата К., які балатуецца ў Менску». Інтэрвію, нагадаем, транслявалася ў суботу, напярэдадні выбараў, і словы В.Шэймана гучалі як перасцёржана выбаршчыкам: маўляў, на вашых плячах у парламент хочучы пралезці крымінальнікі. А чыё прозьвішча пачынаецца з літары «К»? Ага, Карпенка!

Каб правесці словы Шэймана, мы прагледзелі нашае рэдакцыйнае дасье на кандыдатаў і, пераканаліся, што дарэмна шаноўны дзяржсакратар Савету бяспекі палехаў выбаршчыкаў. Рэч у тым, што «кандыдат К.» выбыў з барацьбы яшчэ ў першым туры. Ягонае прозьвішча – Валянцін Карэтнікаў. У 1989 г. ён быў асуджаны на тры гады пазбаўлення волі за рэкёт. Цяпер займаецца бізнэсам і нават палітыкай.

Але Віктар Шэйман звальваў усё з хворай галавы на здаровую. Рэч у тым, што В.Карэтнікаў прадстаўляе палітычную сілу, якую можна лічыць саюзнікам прэзідэнцкай адміністрацыі. Маём на ўвазе беларускую філію партыі Жырыноўскага. Як было напісана ў перадавыбарчых улетках В.Карэтнікава, ён зьяўляецца членам ЦК ЛДП.

Раім Віктару Шэйману наступным разам даваць больш праўдзівую і поўную інфармацыю.

Мікола ГРЫНЯВІЦКІ
Іван СІДАР

Вы любіце СВАБОДУ,
МАЕЦЕ ВОЛЬНЫ ЧАС І ХОЧАЦЕ КРЫХУ ЗАРАБІЦЬ?

Наша газэта можа заключыць
з вамі дамову
на распаўсюджваньне СВАБОДЫ

ТЭЛЕФАНУЙЦЕ:

●Менск 36.24.41 ●Берасьце 26.47.13
●Горадня 45.41.83 ●Магілёў 22.63.19
●Ворша 4.28.57

ВІЗІТЫ

На прэс-канфэрэнцыі, якую далі пасля іх падпісаньня Павел Грачоў і Леанід Мальцаў, абодва міністры адзначылі посьпех перамоваў, вынікам якіх стане далейшае вайсковое збліжэньне дзьвюх краінаў.

На выніковую цырымонію падпісаньня сумесных дакументаў і прэс-канфэрэнцыю міністры абароны Беларусі і Расеі прыбылі з двухгадзінным спазьненьнем. Як было абвешчана, яны затрымаліся ў Берасьці, дзе Павел Грачоў наведваў 38-ю брыгаду мабільных сілаў Беларусі і крэпасьц-герой. На прэс-канфэрэнцыі, між іншым, Павел Грачоў згадаў пра гэтыя экскурсіі. 38-ая брыгада прыводзілася як прыклад таго, што беларускае войска добра рэфармуецца, не губляе сваёй баяздольнасьці і цалкам укамплектаванае (гэтану расейскі міністар нават пазайздросьціў). Ну, а крэпасць-герой ён лічыць агульным для абодвух краінаў і абодвух войскаў сімвалам мужнасьці ды гераізму.

Карацей кажучы, з дапамогай гэтых прыкладаў вайскаваму партнэрству паміж Беларусіяй і Расеяй надаваўся статус вайскавага братэрства. «Не было ніякай мітусні пры распрацоўцы дакументаў – як у Сочы, калі дамаўляліся з Украінай», – бося так Павел Грачоў пахваліў беларускіх калегаў, супрацьпаставіўшы іх украінскім генэралам.

Сапраўды, можна казаць, што ў кірунку да вайскавага саюзу дзьвюх краінаў зроблены рашучыя крокі. Напрыклад, міністры завізавалі пагадненьне аб сумесным забесьпячэньні рэгіянальнай бясьпекі. Такое пагадненьне рыхтуецца да падпісаньня кіраўнікамі дзяржаваў, і вайсковыя міністры сваю частку ўжо выканалі. Таксама падпісаны быў пратакол аб сумесных дзеяньнях войскаў супрацьпаветранай абароны. У рамках гэтага дакуманту расейскія войскі змогуць карыстацца нашым аэрадромам пад Быхавам, а нашыя часткі могуць разлічваць на палігоны ў Расеі.

Яшчэ адна важная галіна супрацоўніцтва – вайскова-тэхнічная. Тут таксама падпісаны пратакол аб намерах, які азначае, што Беларусь і надалей будзе актыўна зьвязаная з расейскім рынкам узбраеньняў. У той жа бок скіраваны і пратакол аб намерах у падрыхтоўцы кадраў і парадку пераводу афіцэраў з аднаго войска ў другое па іхным жаданьні. Вядома, што калі краіна губляе маналію на падрыхтоўку сваіх вайсковых кадраў, яна

Беларускае войска ўзмацняецца ў абдымках з расейскім

Візіт у Беларусь расейскага міністра абароны Паўла Грачова скончыўся падпісаньнем ажно васемнаццаці сумесных дакументаў

губляе і частку свайго вайскавага сувэрэнітэту. Найлепшы гістарычны прыклад тут – Афганістан ці любая марыянэтная краіна. На жаль, мы таксама робім крок у гэтым кірунку, хоць адначасна і вырашаем фінансавы бок праблемы. Нагадаю, што, стаўшы незалежнай краінай, Беларусь спачатку ўзяла курс на падрыхтоўку афіцэраў сваімі сіламі. Тады Расея гэта нават вітала, бо не хацела несць дадатковыя затраты. Цяпер у Паўла Грачова іншы погляд: «Чамусьці раней мы лічылі, колькі каштуе падрыхтоўка афіцэраў і хто каму колькі павінен, навошта гэта было рабіць?» Такім чынам, цяпер лічыць ужо ня хочучы, ці лічаць зусім іншыя страты – стратэгічныя. Ва ўсякім разе, Расея ўжо згодная на льготных умовах рыхтаваць нашых афіцэраў, а мы згодныя даць ёй такую магчымасьць, забыўшыся на тое, што дармавы сыр бывае толькі ў пастцы.

Цалкам адпавядае логіцы кадравых пагадненьняў і дамова аб беспераходным пераводзе афіцэраў з аднаго войска ў другое, калі яны гэтага пажадаюць. Ці ня будзе гэта азначаць, што беларускія афіцэры пераарыентуюцца на ўсход, і нашым генэралам хутка даядзецца клапаціцца аб камплектнасьці? Беларускі міністар абароны Леанід Мальцаў такой пагрозы ня бачыць. «Наадварот,

больш жадаючых перавесціся служыць да нас з Расеі, як адсюль туды», – сьцьвярджае ён. На думку Мальцава, пагадненьне карыснае як афіцэрам паасобку, так і цалкам нашаму войску, якое набывае дадатковыя кадры.

Чаму назіраецца адток афіцэраў з Расеі на Беларусь, міністар патлумачыць СВАБОДЗЕ не паспее. З свайго боку згадаю ў ліку іншых пра чачэнскі фактар. Ня выключана, што зараз, калі Расея ваюе ў Чачні, і для афіцэраў-беларусаў, якія служыць у расейскім войску, ёсць пагроза апынуцца ў «чачэнскім катле», яны і імкнуцца перавесціся на радзіму. Але пасля спынення канфлікту гэты працэс прыме адваротны кірунак, бо заробкі ў расейскім войску значна вышэйшыя за нашыя. І тады Расея, у якой вялікі недакамплэкт афіцэраў, пачне вырашаць свае кадравыя праблемы коштам Беларусі. Цікава, што пытаньне прысягі іншай краіне расейскіх генэралаў зусім не хваляе. Павел Грачоў на прэс-канфэрэнцыі адмахнуўся ад яго, як ад надакучлівай мукі: «Ну дык што, калі прысягалі іншай краіне, дамовімся». Карацей кажучы, з прысягай нас чакае ўзаемазлік.

Чаго ж дамогся на перамовах беларускі бок? У якасці галоўнага становішча выніку называецца падпісаньне графіку вываду расейскіх ядзерных ракетаў СС-25

з тэрыторыі Беларусі. Расея пацьвердзіла свой намер выканаць пагадненьне ўжо ў будучым годзе. Дарэчы, Леанід Мальцаў сьцьвярджаў у інтэрвію карэспандэнту СВАБОДЫ, што раней ніякіх прыпыненьняў вываду расейскіх ракетаў не было, і цяперашняя дамова не зьяўляецца выключэньнем з правілаў. «Мы кожны год удакладняем графік вываду і тое самае зрабілі цяпер. У 1996-м годзе, згодна з пагадненьнем, абодва расейскія палкі з ракетамі, якія ў нас яшчэ засталіся, будуць выведзеныя», – заявіў Леанід Мальцаў.

Напрыканцы прэс-канфэрэнцыі ад Паўла Грачова журналісты пачулі такую «вайсковую тайну» – што недзе ў студзені ён зьбіраецца з такім жа візітам у Казахстан. Бо дамова аб калектыўнай бясьпекі краінаў СНД, па-сутнасьці, не працуе, і таму Расея вырашыла ўзмацняць калектыўную абарону шляхам двухбаковых пагадненьняў. З Беларусіяй гэта атрымалася, як бачым, лепш за Украіну. На чарзе – Казахстан. Такім чынам, ідэя стварэньня на абшарах былога СССР вайскавага блоку як процівагі НАТО набывае канкрэтныя рысы. І Беларусь падчас рэалізацыі гэтых планаў паслядоўна губляе выгляд краіны, якая згодна са сваёй Канстытуцыяй імкнецца да нейтралітэту. Вынікі візіту ў Менск расейскага міністра абароны Паўла Грачова гэта яскрава пацьвердзілі: аб нейтралітэце ў нас ужо ня мараш, але падкрэсьліваюць, што стасункі з расейскім войскам узмацняюць войска беларускае. Маўляў, ці гэта ня ёсць сапраўдны клопат аб сувэрэнітэце?

Алег ГРУЗЬДЗІЛОВІЧ

Што, "Народнай волі" захацелася?

Неверагодны інцыдэнт здарыўся ў Жодзіне

На БелАЗе

падчас знаходжаньня там А.Лукашэнкі адзін з ягоных ахоўнікаў зьбіў 45-гадовага сьлесара Генадзя Сініцына.

Здарылася гэта пасля таго, як прэзідэнт, зрабіўшы афіцыйны абыход завода і выступіўшы перад начальствам, выйшаў на вуліцу, дзе яго сустраў вялікі натоўп рабочых, якія хацелі пагаварыць з «усенароднаабраным».

«Лукашэнка, відаць, зразумеў, што тут яго чакае ня вельмі прыёмная размова», – кажа Генадзь Сініцын. – Падыйшоўшы да нас, ён сурова запытаўся: чаму не ра-

зыходзіцеся? Я стаяў побач і кажу: «Рыгоравіч, навошта ты забараніў "Народную волю"? Я ж заплаціў за падпіску 36 тысяч, дык аддай хача б мае грошы.» Лукашэнка сьмяецца і кажа, што ў яго няма пры сабе такой сумы. «Пазыч, – кажу, – у каго-небудзь са сваіх.» Раптам ягоны здаравенны ахоўнік адштурхнуў мяне ў сярэдзіну натоўпу і тут жа моцна стукнуў сваёй галавой мне ў твар. У мяне аж уваччу сьцямянела... Пачуў толькі, як Лукашэнка запытаўся, хто яшчэ хоча «Народнай волю»?...

Віктар ВАЛАДАШЧУК

Сечку пакуль не падсеклі

4 снежня адбылося паседжаньне калегіі службы кантролю прэзідэнта

Членам калегіі была пададзена інфармацыя прэзідэнцкага камітэту па барацьбе з карупцыяй аб некаторых учынках начальніка галоўнай управы службы кантролю па Гомельскай вобласці Леаніда Сечка. На думку камітэту па барацьбе з карупцыяй, сп.Сечка, які зьяўляецца таксама старшынём Партыі народнай згоды, у парушэньне патрабаваньняў законаў атрымаў зямельны ўчастак і збудоваў катэдз. Аднак калегія службы кантролю не палічыла гэтыя зьвесткі дастатковымі для таго, каб вызваліць Леаніда Сечка ад займанай пасады.

У стылі савецкіх традыцыяў

Берасьцейскі райвыканкам зацьвердзіў праграму змаганьня са злачыннасцю на 1995/96 гады

Кіраўнікам прадпрыемстваў і арганізацыяў раёну пастаўлена задача завяршыць утварэньне ДНД, таварыскіх судоваў і камісіяў па барацьбе з п'янствам і алкагалізмам. Настаўнікаў і бацькоў раённай праграма абавязвае разам з супрацоўнікамі міліцыі арганізаваць патрулі, якія будуць пільнаваць падлеткаў у выходныя і святачныя дні. А ў клубах перад пачаткам кінасеансаў глядачы будуць цяпер слухаць лекцыі супрацоўнікаў міліцыі.

Ігар БАРАНОЎСКІ

Кампэнсацыі ахвярам нацызму будуць павялічаныя

Беларускі фонд дапамогі пацярпелым ад нацызму абяцае хутка апублікаваць новае палажэньне (праект ляжыць ва ўрадзе)

Згодна з ім, будуць зробленыя пераарыентацыі кампэнсацыі тым, хто яе ўжо атрымаў. Пра гэта было заяўлена на прэс-канфэрэнцыі, якую правяло кіраўніцтва фонду.

Фонд "Узаемаразумьне і прымірэньне" быў заснаваны ўрадавай пастановай у чэрвені 1993 г. дзеля выплаты 200 мільёнаў нямецкіх марак, якія ўрад ФРГ выдзеліў на кампэнсацыю ахвярам нацызму. На 1 сьнежня выдадзена толькі 60 мільёнаў дойчэмарак 74 тысячам чалавек (у сярэднім

па 806 DM). Вязьні канцлагаў атрымалі па 1400 DM, а вязьні гэта па 1170 DM.

Старшыня фонду Валянцін Герасімаў сказаў, што нямецкі ўрад паклаў грошы ў "Камэрцбанк" ФРГ. Па заяўцы фонду маркі выдаюцца наяўна і самалётамі "Люфтганза" дастаўляюцца ў "Прыорбанк" (штомесяц каля 5 мільёнаў дойчэмарак). Працэнты, якія, па словах старшыні, "зарабіў фонд" (6 мільёнаў дойчэмарак) мяркуецца таксама аддаць ахвярам на-

цызму. Мастак Міхаіл Савіцкі, які ўзначальвае кантрольны савет, заявіў, што "выдзеленыя ўрадам ФРГ грошы не зьяўляюцца кампэнсацыяй, а сімвалічнай выплатай".

У фондзе "Узаемаразумьне і прымірэньне" 32 супрацоўнікі, аклады якіх (ад 800 да 1500 тысяч рублёў) зьядаюць штомесяц каля аднаго працэнту ад 6 мільёнаў дойчэмарак.

Паводле дамоўленасьці з урадам ФРГ Беларускі фонд выплаты кампэнсацыю ахвярам нацызму – грамадзянам Эстоніі. З іх 500 чалавек яшчэ ня маюць дакументаў. Не атрымалі грошай 350 выхадцаў з Беларусі, што жывуць у Казахстане.

Пакуль мільёны ляжаць у банку, яны не даюць спакою банкірам. Цяпер "Беларусьбанк" хоча забраць іх у "Прыорбанка".

Валянцін Герасімаў паведаміў, што "пасля апошняй праверкі праваахоўнымі органамі дзейнасьці фонду адмоўлена ва ўзбуджэньні крымінальнай справы". Але склад кантрольнага савету зьменены на дзёне трэцяй. Яго палойнілі ўрадавыя чыноўнікі, сярод якіх Васіль Шаладонаў.

На прэс-канфэрэнцыі прадстаўнікі фонду зноў сыпалі абвінавачваньні ў адрас прэсы і былі досыць гаварлівы. Карэспандэнт СВАБОДЫ папрасіў іх пракамэнтаваць рэзыльтаты Лукашэнка Адольфу Гітлеру ў вядомым інтэрвію нямецкай газэце. Колішні загадчык аддзелу прапаганды і агітацыі Валянцін Герасімаў заявіў, што "ня верыць у гэтыя чуткі". На ягоную думку, "беларускі самародак прэзідэнт Лукашэнка такога сказаць ня мог". Член каардынацыйнага савету рэспубліканскай асацыяцыі былых непаўналетніх вязьняў фашызму Галіна Ладзік дадала, што "прэзідэнт сёлета стаяў са свечкай ля крэматорыя ў Асьвенцыме і з таго моманту яшчэ больш прасякнуўся горам вязьняў. Таму ён заявіў такое ня мог". Былы вязень Асьвенцыма мастак Міхаіл Савіцкі прамаўчаў.

Алесь ДАШЧЫНСКІ

Малы бізнэс – гэта выгадна ўсім

Беларусь зьяўляецца перспэктыўнай краінай для разьвіцьця малога і сярэдняга бізнэсу – так лічыць экспэрт з Вялікабрытаніі Крыстафэр Рок, які працуе кансультантам пры беларускім Міністэрстве па антыманапольнай палітыцы.

"У Вялікабрытаніі – кажа ён, – можна лёгка зарэгістраваць прадпрыемства нават за адзін дзень. Такую мадэль дзеля спрашчэньня працэдур я прапаную для Беларусі".

Яшчэ адна праблема – падаткаабкладаньне. "Зьдзіўляе, напрыклад, падатак на экспарт. Заходнія краіны, наадварот, імкнучыся стымуляваць экспарт, а вы ўводзіце абмежаваньні, што вельмі дзіўна". Крыстафэр Рок лічыць, што ўрад павінен надаваць прыярытэтнае значэньне разьвіцьцю малога і сярэдняга бізнэсу, які зьяўляецца крыніцай новых працоўных месцаў шырокага спектру. "Малы бізнэс эфэктыўны і канкурэнтназдольны, – падкрэсьлівае брытанскі экспэрт. – Ад ягонага разьвіцьця выйграе толькі спажывец. Спрацоўвае так званы эфэкт мультыплікатара. Напрыклад, у вас ёсьць прыватная крама, якой патрэбны рамонт, абсталяваньне і г.д. Па меры разьвіцьця не абыйсьціся без бухгалтара, юрыста, транспарту. Потым вы пачынаеце гандляваць мясцовымі таварамі... Усё нарастае як сьнегавы ком."

"Прадпрыемствы абавязаны падпарадкоўвацца пэўным правілам, але навошта даходзіць да абсурду?!" – здзіўляецца брытанец.

Алесь ДАШЧЫНСКІ

3 рэзэрву – у рэстар

Сьледам за прэзідэнцкім кадравым рэстарам, Магілёўскі аблвыканкам зацвердзіў свой, абласны рэстар.

Старшыня аблвыканкаму А.Кулічоў адзначыў, што ў свой час добрую справу зрабіў абкам КПБ, які ў 1985–1990 гг. стварыў рэзэрв кадраў. У сёньняшнім рэстры, па словах сп.Кулічова, усе – з таго рэзэрву.

Іван ЗАСАДА

МАЛАЯ ПРЫВАТЫЗАЦЫЯ

Мы пакуль нязвыклых купляць кілбасу ў прыватных крамах

Калі ў сталіцы будынкі адзін за адным зазвычай прыбірае да рук прэзідэнцкая адміністрацыя, то ў Горадні гарадзкія ўлады імкнуцца прадаваць іх з аўкцыёну.

Такім чынам гарадзены хутчэй за сталіцу разьвітваюцца з дзяржаўнай манополіяй на нерухомасьць (якая зьяўлялася адной з асноваў сацыялізму). Напярэдадні Новага года ў горадзе будуць праведзены ўжо трынаццаты па ліку аўкцыён.

Праўда, аб'ектаў за кожным разам прадаецца ўсё меней. Апошні раз была купленая такім чынам усяго адна крама. Чаму? Кіраўнік службы прыватызацыі гарвыканкаму Ўладзімер Чабатарэвіч тлумачыць, што пастаўленыя ўмовы адбіваюць у бізнэсмэнаў ахвоту.

Раней нямала аб'ектаў было прададзена не ў прыватную ўласнасьць, а ў арэнду, часцей за ўсё на пяць гадоў. Па сутнасьці, прадавалася не сама маёмасьць, а толькі права ёю карыстацца. Аднак жадаючых ад гэтага ня меншала. Зараз жа, па словах сп.Чабатарэвіча, справа дайшла да продажу крамаў, што маюць вялікія пазыкі. Гарадзкія ўлады спрабуюць прадаць іх разам з гэтымі пазыкамі. Толькі каму патрэбны такі набытак?

На апошнім аўкцыёне якраз і купілі адну прадуктовую краму, калектыву якой ня быў нікому нічога вінаваты. На продаж выстаў-

ляліся апроч гэтай яшчэ тры прамтаварныя крамы з пазыкамі ад 36 да 90 мільёнаў рублёў. На іх, вядома, пакупнікоў не знайшлося. Ніхто не пажадаў прыдаць і рэстарцыю "Ластаўка" з "нагрузкай" ажно ў сто дзевяць мільёнаў рублёў запазычанасьці. Адным словам, аўкцыён зайшоў у тупік.

Сп.Чабатарэвіч тлумачыць, што спроба прадаць крамы з пазыкамі была прадыхтаваная жаданьнем захаваньня працоўных месцаў на бліжэйшыя два гады. Аднак, як бачым, добрыя намеры не заўсёды даюць станоўчы вынік. Таму цяпер рэчаіснасьць прымушае зьмяніць тактыку. Кіраўнік гарадзкой службы прыватызацыі распавядае, што зараз на аўкцыён будуць выстаўляцца тая ж самая крама, аднак на іншых умовах. Паколькі яны, па сутнасьці, зьяўляюцца банкрутамі, іх зьліквідуюць, пагасіўшы частку пазыкаў за кошт маёмасьці. Пацярпяць у гэтым выпадку гарадзкія ўлады, якія здавалі памяшканьні пад крамы ў арэнду, а таксама (і асабліва) банкі, якія крэдытавалі стратныя крамы. Пасьля гэтага памяшканьні крамаў у чыстым, так бы мовіць, выглядзе будуць прапанаваныя на аўкцыён.

Сярод люмпэнізаванай часткі насельніцтва распаўсюджанае

меркаваньне, што ў прыватызаваных крамах будуць высокія кошты, а замест хлеба і кілбасы стануць прадаваць адныя "сьнікерсы". Таму, маўляў, лепей хай усё застаецца як раней і належыць "роднай савецкай уладзе". Былі выпадкі, калі дырэктары крамаў, якія чакае аўкцыён, карыстаючыся з падобных настрояў, пачынала зьбіраць подпісы супраць. Канешне, дыму без агню не бывае. Каб апраўдаць свае выдаткі, новыя гаспадары сапраўды могуць пастарабаваць завезьці дарагія прадукты, аднак ім не абыйсьціся і бяз таных, якія ўсе мы купілі кожны дзень. А тым больш новы гаспадар ня зможа зьмяніць профіль набытае крамы, як папярэдне думае насельніцтва. Па-першае, гэта абгаворанае ўмовай продажу. А па-другое, ва ўсім сьвеце продаж прадуктаў лічыцца надзвычай выгоднаю справай.

Да апошняга гарадзёнскага аўкцыёну быў прымержаваны рэстаранскі сэмінары па пытаньнях арэнды і прыватызацыі, які прывяў у Горадні Кантрольная палата. Яе ўдзельнікі спачатку наведвалі сам аўкцыён, а потым – дзёне прыватызаваныя крамы ў цэнтры гораду. У абедзёных сёньня добры асартымэнт і сучаснае абсталяваньне, чаго не было раней. Асбіста я днямі ўпершыню трапіў у іншую краму, на гарадзкой ўскраіне. Яе нядаўна прыва-

тызавалі. Раней тут заўсёды было брудна і цьмянае асьвятленьне. Цяпер жа ўсё цалкам зьмянілася. Праўда, я там сапраўды нічога не купіў, але зусім не з высокіх коштаў – яны сёньня паўсюль аднолькавыя.

Аднак пры ўсіх нашых перасьцярогах мы ўсё больш выразна пачынаем усьведамляць, што без прыватных інвэстыцыяў і ініцыятывы нам ня зрушыць з месца. Таму, напрыклад, з аднаго боку асьцерагаючыся замежнага капіталу, мы ўсё ж на яго вельмі спадзяемся. На гарадзеньскія аўкцыёны няраз запрашалі польскіх бізнэсмэнаў. Але яны паглядзяць, паслухаюць – ды гэтым і абмяжуюцца. Прадстаўнік Міжнароднай фінансавай карпарацыі (МФК) Рэбэка Разэнблом, якая да апошняга часу кіравала праектам малой прыватызацыі ў Горадні, ведае, чым гэта патлумачыць. "Замежнікі наважача ўкласьці свае грошы толькі тады, – кажа сп-ня Разэнблом, – калі пераканаюцца, што мясцовы бізнэсмэн зоймуць трывалыя пазіцыі. Іначай яны рызыкаваць ня стануць." Так што адно з адным узаемазвязанае.

Чаму МФК сваім часам абрала менавіта заходнебеларускія гарады Берасьце з Горадняй, запрапанавалі іхным уладам дапамогу ў ажыццяўленьні малой прыватызацыі, даўмецца няцяжка. Згодна з савецкай мэнтальнасьцю, тут таксама непрызна-

ставіліся да прыватніка, гаспадары, але асабліва нянавісьці да яго, як ва ўсходняй частцы краіны, у заходняй, што яшчэ памяталі польскія часы, не было. Што датычыць Горадні, то ў нас яшчэ раней заклалі сьціплы пачатак разьдзяржаўленьню, перадаўшы некалькі цырульняў іхным працаўнікам. Аднак відавочна і тое, што без дапамогі МФК малая прыватызацыя рухалася б значна марудней. Бо на Гарадзеньшчыне яшчэ толькі ў чатырох гарадах паспрабавалі праводзіць аўкцыёны, але вынікі таргоў былі вельмі сьціплыя.

Гарадзеньскім уладам, безумоўна, выгадней замест таго, каб цярэць страты па арэндзе крамаў, толькі спажаньня падаткі з іхных гаспадароў. Таму ўсё больш частка будзе трапляць у прыватныя рукі, а калі-небудзь, магчыма, і ўсе яны будуць прададзеныя. І таму, канечне, нельга зусім не зважаць на страх ламаемых людзей, якім не па кішэні стане наведваць прыватныя крамы. Сапраўды, у тым самым Менску зьявілася нямала крамаў з дарагімі далікатэсамі, куды нават малако завозіць з Нямецчыны. Аднак нішто не замінае мець у іх і аддзелы з недарагімі прадуктамі. І нават калі ўсе прадуктовыя крамы стануць прыватнымі, законы канкурэнцыі змусяць частку з іх арыентавацца менавіта на немажможных пакупнікоў. Іначай можна папросту збанкрутаваць.

Пакуль жа праблема ў іншым. Шмат для каго задарогімі сталі звычайныя прадуктовыя крамы з дзяржаўнымі коштамі. Таму ў Горадні квітнее гандаль польскімі прадуктамі, бо яны танейшыя за нашыя. Апошнім часам я таксама палову прадуктаў, якія раней заўсёды купляў у краме, бяру толькі на рынку – нават польскія сасіскі, якія каштуюць столькі ж, як і нашыя, але затое на шэры, як у краме, а руковыя.

Перанос гандлю прадуктамі з крамаў на вуліцы некалькі гадоў таму перажыла і Польшча. На рынках усё было танейшым, там прадавалі нават хлеб. Шмат пакупнікоў абміналі крамы. Але паступова ў паліаў усё ўнармавалася. Калі ж гэта адбудзецца ў нас – невядома.

Сяргей АСТРАЎЦОЎ

Віцебскае начальства паляпшае свой дабрабыт

Першы намесьнік старшыні Віцебскага гарвыканкаму Лявонцій Вішнявецкі паказвае прыклад, як трэба клапаціцца пра дабрабыт сваёй сям'і.

Некалькі гадоў таму, калі сп. Вішнявецкі кіраваў праектным істэтитутам, ён стварыў шэраг прыватных фірмаў. Адна з іх – фірма "Вітон" – купіла ў дзяржаўнага гандлёвага прадпрыемства "Віцебск" 2-х пакаёвую кватэру (57 кв.м) нібыта для ўласных патрэбаў. Але ўладальніцай кватэры стала дачка Вішнявецкага. Гэта ўжо ня першая кватэра юнай жонкі Віцебска. Калі ёй было 19 гадоў, яна атрымала ключы ад аднапакаёўкі (28,8 кв. м), якую праз паўтары гады прыватызавала. Такім чынам у сям'і Вішнявецкіх ужо тры кватэры. Сам сп.Вішнявецкі разам з жонкай і сынам жыве ў трохпакаёўцы. Аднак лічыць, што гэтай жылой плошчы яму мала. Цяпер ён ставіць катэдж у самым прэстыжным раёне горада (які людзі называюць "дваранскім гнездом").

Напэўна, сп.Вішнявецкі раўняецца на свайго боса – мэра Віцебска Міхаіла Грыгор'ева (былога другога сакратара гаркаму КПБ). У 1993 годзе, маючы 4-х пакаёвую кватэру, Грыгор'еў узяў ільготны крэдыт у "Ашчадным банку" (9 млн. рублёў) і паставіў катэдж, а таксама лецішча. Цяпер па калідорах выканкаму ходзяць чуткі, што сп.Грыгор'ева чакае павышзньне па службе: з гарадзкой "вэртыкалі" – у абласную. Тым часам В.Вішнявецкі нібыта зойме месца мэра. А ўжо ў ягонае крэсла, як кажуць дасьведчаныя чыноўнікі, пасадыць в.а. старшыні гарсавету Ларысу Алenskую. Дарэчы, пра яе мужа па Віцебску ходзяць паданьні, як пра крутога бізнэсмэна.

Уладзімер СУПРАНЁНАК

Замініраваныя выбары

Напружаную грамадзка-палітычную атмасферу выбараў у Менску ўзмацніла адно прыкрае здарэнне.

У 9.55 у сталічную міліцыю па тэлефоне "02" пазваніў невядомы, які паведаміў, што школа № 53 замініраваная. У памяшканні гэтай школы знаходзіліся два выбарчыя ўчасткі Коласаўскай акругі Менску.

Дзье гадзіны сапёры шукалі "міну", але, як і варта было чакаць, безвынікова. Прыехаў нават старшыня Цэнтральнай выбарчай камісіі Аляксандар Абрамовіч, які

ўзяў пад асабісты кантроль на-рмальнае правядзенне выбараў на гэтых участках. Дарэчы, тут павінны былі прагаласаваць каля 6000 чалавек, што складае 40 працэнтаў выбаршчыкаў акругі. Прыблізна а 12-ай гадзіне працэдура галасавання ўзнавілася.

У другі тур ў гэтай акрузе выйшлі Віктар Ганчар і камуніст Геннадзь Капанік. Безумоўна, што кожны з кандыдатаў называў "міну" правакацыйй супраць сябе. Але Ганчару, які набраў у першым туры 41,8%, нібыта не было нікага сэнсу займацца падобнымі фантазіямі. Яго супернік – 23,5%

– мог спадзявацца толькі на зрыў выбараў. Безумоўна, першай думкай абураных выбаршчыкаў была ўпэўнінасць, што "міну" падкла-лі" прадстаўнікі тых сілаў, з вуснаў якіх увесь час чуліся заклікі не галасаваць за "былых" – Ганчароў, Багданкевічаў, Захаранкаў.

Як бы тое не было, але арганізатары інцыдэнту вельмі тонка ўлічылі псіхалогію выбаршчыка. У выніку – у гэтай акрузе быў уста-ляваны рэкордны паказчык актыў-насці – 10 снежня тут прагала-савала столькі ж, колькі і ў пер-шым туры (56,5%). Перамог Вік-тар Ганчар, які набраў амаль 59%. Сапраўды, выйграць сёння мож-на толькі з прымяненнем самых нетрадыцыйных спосабаў.

Алесь ГАНКОВІЧ

Падрабязнасці выбуху ў Бабруйску

Як ужо паведамлялася, 5 снежня ў Бабруйску разарвалася авіябомба, загінуў 15-гадовы хлопеч. Наш карэспандэнт даведаўся падрабязнасці гэтай трагедыі.

Выбух здарыўся на тэрыторыі аўтакамінагу спажывсаюзу. Авія-бомбы прывёз работнік камбіна-ту шафёр Ю.Шарыкаў. Спачатку ён спрабаваў здаць іх на базу "Вторчермета", аднак там, убачыў-шы бомбы, папрасілі дакумант, які б пацвердзіў, што яны бяс-шкодныя. Тады шафёр вырашыў разабраць бомбы ды здаць іх на металалом у выглядзе звычайных

кавалкаў жалеза.

Выбух адбыўся тады, калі га-заваршчык пачаў рэзаць адну з бомбаў. Сына Шарыкава – вучня мясцовага ПТВ – разнесла на кавалкі ў радыусе 300 м. Сапраў-дным шчасцем можна лічыць, што не здтанавалі астатнія бом-бы. Як высветлілася потым, адна з іх была "на ўзводзе" і ў любы момант магла таксама выбухнуць. Разам з бомбамі няшчасныя ме-талаломшчыкі меліся здаць 76-міліметровую гармату, якая ляжа-ла побач з авіябомбамі.

Паказальна, што ўсё гэтае "дабро" звалілі проста перад во-

кнамі камбінатаўскага начальст-ва, але ніхто з кіраўніцтва не звярнуў увагі на небяспечны груз. Між тым, да таго як выбух-нула бомба, дзье з іх ужо пась-пелі разабраць.

Але гэты выпадак уражвае ня толькі сваім трагічным вынікам. Жыхары двухсоттысячнага Ба-бруйска ўжо пачынаюць звыкацца з трывожным суседзтвам з вай-сковым гарадком, які перажывае працэс вываду расейскіх войскаў. Менавіта адтуль зніклі 17 авія-бомбаў, 7 з якіх цяпер апынуліся на базе аўтакамінагу.

Сымон ГЛАЗШТЭЙН

Колькі каштаваў «Залаты Віцязь»

Як ужо паведамлялася, на Маскоўскім міжнародным кінафэстывалі славянскіх і праваслаўных народаў "Залаты віцязь" Аляксандар Лукашэнка быў удастоены вышэйшае ўзнагароды. Але ні ў адным паведамленні прэсы не гаварылася, за што ж канкрэтна прэзідэнт Беларусі атрымаў "Залатога віцязя".

Знайсці адказ на гэтае пытаньне аказалася даволі складана. У Беларусі, прынамсі, адпаведную інфармацыю мы так і не змаглі атрымаць. Афіцыйныя асобы, якія маюць непасрэднае дачыненне да кінематографа, чамусьці ўхіляліся ад гэтага пытання. З Маск-вы ж нам паведалі, што арганізацыйны камітэт фэстывалю да ўзнагароды далучыў такую фармулёўку: за велізарны ўклад у кіна-мастацтва славянскіх і праваслаўных народаў.

Вядома, Аляксандар Лукашэнка нікага ўкладу "у кінамастацтва славянскіх і праваслаўных народаў" ніколі ня ўносіў. А ўнёс ён (па звестках маскоўскіх крыніцаў) 60 тысячаў амэрыканскіх даляраў на правядзенне фэстывалю. Іначай той бы папросту не адбыўся. Выратавальныя грошы паступілі ў Маскву літаральна напярэдадні мерапрыемства. Вядома, заплаціў прэзідэнт не з уласнае кішэнні, а з нашага дзяржаўнага бюджэту.

Наступны міжнародны кінафэстываль славянскіх і праваслаўных народаў мяркуецца правесці ўжо ў Менску. Дык ці не падумаць у такім разе яго арганізатарам аб заснаванні "Брыльянтавага віцязя"?

Яўхім САРОКА

У Баранавічах семкі забаранілі

У Баранавічах мясцовыя ўлады забаранілі гандаль семкамі на ву-ліцах горада, спадзеючыся, што цяпер у горадзе будзе чысьцей.

Ігар БАРАНОЎСКИ

СПОРТ

Канец футбольнага сэзону

БІЯТЛОН

Срэбны прызёр Алімпійскіх гульніў Святлана Парамыгіна з Наваполацку выйграла першы этап Кубка сьвету па біятлоне ў швэдзкім Эстэрсундзе.

Яна апярэдзіла суперніц у гон-цы на 7,5 км, была чацьвёртай на 15 км і па суме дзвюх гонак узначаліла сьпіс прэтэндэнтаў на ганаровы трафэй. Нагадаем, што Парамыгіна ўжо была ўладальні-цай Вялікага Кубку ў 1994 годзе.

СНОЎБОРДЫНГ

Выканкам Міжнароднага алім-пійскага камітэту на сваім пасе-джаньні ў Карундзаве (Японія) прыняў рашэньне аб уключэньні ў праграму зімовай Алімпіяды-98 ў Нагана сноўбордынгу (катань-не на мональжы). Сноўбардыс-ты разыграюць чатыры камплек-ты мэдалёў: у гіганцкім сламе і акрабятных скачках з трам-пліну ў мужчынаў і жанчын.

ФУТБОЛ

Чытачы ангельскага штотыд-нёвіка World Soccer большасцю галасоў (18,6%) назвалі лепшым футбалістам сьвету ў 1995 годзе нападаючага турынскага "Ювэн-тусу" і зборнай Італіі Джанлуку Біалі.

На другім месцы ў апытаньні – ягоны аднаклубнік і суайчын-нік Алесандра дэль П'ера, на трэ-цім – капітан зборнай Нямеччы-ны Юргэн Клінсман з мюнхэнскай

Вызначыліся чвэрцьфінальныя пары ў эўрапейскіх футбольных кубках

"Бавары".

Завяршыліся матчы групавых турніраў Лігі чэмпіёнаў.

Найбольш удала згулялі фут-балісты маскоўскага "Спартак", якія перамаглі сваіх супернікаў ва ўсіх 6 матчах. Між тым, кожная перамога каштуе 900 тысяч да-ляраў. У іншых групах перамож-цамі сталі "Аякс", "Ювэнтус" і "Панацінаікас". Жэрабя вызначы-ла наступныя чвэрцьфінальныя

пары: "Спартак" (Расея) – "Нант" (Францыя), "Панацінаікас" (Грэ-цыя) – "Легія" (Польшча), "Ювэн-тус" (Італія) – "Рэал" (Гішпанія), "Аякс" (Галандыя) – "Барусія" (Нямеччына).

У Кубку кубкаў будуць гуляць "Дынама" (Расея) – "Рэпід" (Аўс-трыя), "Парма" (Італія) – "Пары Сэн-Жэрмэн" (Францыя), "Дэпар-тыва" (Гішпанія) – "Сарагоса" (Гішпанія), "Барусія" (Мёнхэн-гладбах, Нямеччына) – "Фэ-норд" (Галандыя).

Змаганьне за Кубак UEFA пра-цягнуць "Барселона" (Гішпанія) – ПСВ (Галандыя), "Славія" (Чэхія) – "Рома" (Італія), "Мілан" (Італія) – "Бардо" (Францыя), "Баварыя" (Нямеччына) – "Натынгэм Фо-

рэст" (Англія). Усе чвэрцьфіналь-ныя матчы пройдуць 5–7 і 19–21 сакавіка наступнага года.

Былы футбаліст французскага "Валансьена" Жак Гласман будзе ўзнагароджаны 8 студзеня 1996 г. у Мілане прызам FIFA Fair Play.

Гэтую ўзнагароду Гласман ат-рымаў за тое, што менавіта з ягонай ініцыятывы пачалося сьледства па справе аб фальсі-фікацыі выніку матчу чэмпіяна-ту Францыі паміж "Алімпікам" і "Валансьенам". Нагадаем, што па выніках гэтай справы былы прэзідэнт "Алімпіка" Бэрнар Тапі асуджаны на два гады (16 меся-цаў – умоўна).

Дынамаўцы Менска возьмуць удзел у традыцыйным Кубку Сад-ружнасці ў Маскве.

У адной групе з менчукамі бу-дуць гуляць "Дынама" (Кіеў), "Флора" (Талін) і "Калэтдаг" (Аш-хабад). Турнір пройдзе з 26 сту-дзеня па 3 лютага.

ХАКЕЙ

Хакэйсты менскага клуба "Ты-валі" працягваюць бязрадасную сэрью паразь у МХЛ. Чарговая сустрэчы яны прайгралі "Аўтама-білісту" (Екацярынбург) – 2:3 і

«Граматыныя» ўлады

У сувэрэннай Рэспубліцы Беларусь дагэтуль бракуе ўзнагародаў. Нездарма ж прэзідэнт нядаўна адзначыў 85-гадовага акадэміка сельскай гаспадаркі... медалём Францішка Скарыны.

Мясцовыя ўлады таксама маюць пільную патрэбу адзначаць за "лепшыя дасягненьні ў выкананьні антыкрызіснай праграмы". Дзеля гэтага ўлады Горадні і Ваўкавыску вырашылі заснаваць уласныя га-наровыя граматы. Мастакі пакуль прадумваюць, што на іх намаля-ваць – герб альбо партрэт. А ўлады, перабіраючы дробязь у кішэнні, вырашаюць, колькі ж плаціць узнагароджаным будучай граматай.

Адам ЗАНЕЎСКИ

У Слоніме абакралі аддзел крымінальнага вышуку

З гаражу аддзелу крымінальнага вышуку Слонімскага РАУС зніклі паўтоны сканфіскаванай медзі.

Гэта выявілася выпадкова, калі суд запатрабаваў у сьледчых прад-ставіць рэчавыя доказы супраць абвінавачаных кантрабандыстаў. Але медзі на месцы не аказалася. Цяпер пракуратура высьвятляе, куды ж падзеўся каштоўны мэтал.

Валодзь ЯНЧУК

Дарагое пілавіньне

Студэнт Беларускай палітэхнічнай акадэміі, грамадзянін Рэспуб-лікі Мадагаскар, купіў для продажу ў незнаёмага ажно 75 скрынак цыгарэтаў L&M (37 500 пачакаў) за 17 з паловай тысяч даляраў. Але замест цыгарэтаў там ляжалі апілки, а незнаёмец зьнік.

М.В.

Мэтрапалітэнаўцы скардзяцца пракурору

Рабочыя электрадэпо "Маскоўскае" Менскага мэтрапалітэну накіравалі скаргу ў Пракуратуру Беларусі.

У сваім лісьце яны абураюцца дзеяньнямі начальніка дэпо М.Клі-мава, які "груба парушае калектыўную дамову і працоўнае закана-даўства". У прыватнасьці адзначаецца, што адміністрацыя забрала памяшканьні, прадастаўленьня прафсаюзным арганізацыям згодна рашэньню Савету прадпрыемства. Апроч таго забаронена праход-зіць на тэрыторыю дэпо старшыні Свабоднага прафсаюзу мэтрапа-літэну Ў.Макарчуку.

Дзеяньні Клімава скіраваныя на "далейшую дэстабілізацыю" ў пра-цоўным калектыве з мэтай "падштурхнуць рабочых да новага кан-флікту", – паведамляюць мэтрапалітэнаўцы. Яны настойваюць на тым, каб пракуратура аднавіла законнасьць на іхным прадпрыемстве.

Ганна СІЛЬЧАНКА